

บรรณานุกรม

หนังสือ

- เกริกเกียรติ นิลพัฒนเสวีธรรม. การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ขจร สาธุพันธ์. การภาษีอากร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- บริษัทธรรมนิติการบัญชีและภาษีอากรจำกัด. ประมวลรัษฎากรฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2531.
- ไพจิตร โรจนวานิช. ภาษีสรรพากร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2531.
- สุพรรณดี ตันติศรีสุข. "การบริหารจัดเก็บภาษีอากร." เอกสารการสอนชุดวิชาการคลังและงบประมาณ สาขาวิทยาการจัดการ กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- สมชัย ฤกษ์พันธ์. การเงินธุรกิจและการภาษีอากร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์, 2527.
- . เศรษฐกิจที่สวนว่าด้วยภาษีอากรในเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์, 2527.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2530.
- อรัญ ธรรมโน. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการคลัง. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์จำกัด, 2518.
- แอนก เขียรถาวร, สมคิด แสงเพชร, อสัมภิตพงษ์ จิตราคม, อัญชลี ค้อคงคา. การคลังรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

บทความ

- ไกรยุทธ ธีรตยาสินนท์. "หลักการจัดเก็บภาษี : ทักษะของนักบริหาร." พัฒนบริหารศาสตร์ 14,2 (เมษายน 2517) : 169-171.

- เจริญ ฤทธิมานนท์. "อุปสรรคในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในประเทศไทย." สรรพากรสาส์น 28,4 (กันยายน-ตุลาคม 2524) : 61.
- . "การสร้างควมสมัครใจในการเสียภาษีของผู้เสียภาษี." สรรพากรสาส์น 31, 5 (กันยายน-ตุลาคม 2527) : 73-82.
- จงรัก ระรอยทรง. "วิเคราะห์งบประมาณแผ่นดินปี 2529 ด้านรายได้." สรรพากรสาส์น 32,5 (กันยายน-ตุลาคม 2529) : 137-138; 140.
- ชวลิต ทงสกุล. "ประวัติกรมสรรพากร." สรรพากรสาส์น 33,9 (กันยายน 2529) : 61.
- ฝ่ายวางแผนและระบบกองนโยบายและแผน. "นโยบายและผลการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรในรอบปีงบประมาณ 2530-ปัจจุบัน." จุลสารสรรพากร 6,2 (กุมภาพันธ์ 2531) : 23; 37.
- มานิต นิธิประทีป. "25 ปีแห่งการบริหารงานจัดเก็บภาษีสรรพากร." สรรพากรสาส์น 34, 2 (กุมภาพันธ์ 2530) : 34.
- "ลดภาษีคนจน." ไทยรัฐ 31, 11286 (15 ธันวาคม 2531) กรุงเทพมหานคร : บริษัทวัชรพล จำกัด : 23.
- วราลักษณ์ ผ่องใส. "ภาษีมูลค่าเพิ่ม : ทางสายใหม่ของระบบภาษีการค้าไทย." สรรพากรสาส์น 35,9 (กันยายน 2531) : 128-137.
- วิโรจน์ เลาทะพันธ์. "การป้องกันการหลีกเลี่ยงและหลบหนีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา." รัฐสารวิรัช 24 (เมษายน 2523) : 12-17; 19-20; 23-25.
- ศุภรีย์ แก้วเจริญ. "ภาษีการค้าและผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ." สรรพากรสาส์น 32,5 (กันยายน-ตุลาคม 2530) : 108.
- สุรใจ ศิริพงษ์. "ปรัชญาและทิศทางการบริหารภาษีของกรมสรรพากร." สรรพากรสาส์น 32,6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2528) : 19-20; 32.
- สมชัย ฤทธิพันธ์. "ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา." สรรพากรสาส์น 29,3 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2525) : 37-40.
- สรรพากร, กรม. "นโยบายของกรมสรรพากร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2531." สรรพากรสาส์น 35,1 (มกราคม 2531) : 4-8.
- "สรรพากรโหดรีดร้านอาหาร." ไทยเดลี (30 เมษายน-14 พฤษภาคม 2529) : 8.

โอฬาร ไกรฤกษ์. "การตรวจสอบภาษีร่วม." สรรพากรสาส์น 35,4 (เมษายน 2531) :
4-7.

เอกสารอื่น ๆ

จรรยา เจริญวัฒนา. "การวัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีเงินได้การศึกษาเฉพาะกรณีสำหรับ
ประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2523.

นางพาง บุญเปี่ยม. "การศึกษาการบริหารภาษีของกรมสรรพากร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
ภาควิชาพาณิชย์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ฝ่ายควบคุมประเมินผลและเอกสาร กองนโยบายและแผน. เอกสารเผยแพร่การกำหนดรายรับ
ขั้นต่ำเพื่อเสียภาษีการค้า. กรุงเทพมหานคร : กรมสรรพากร, 2530.

วันเพ็ญ กฤตผล. "ปัญหาการตรวจสอบฐานะเงินได้ของบุคคลเพื่อการประเมินภาษีเงินได้."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาการบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2516.

สรรพากร, กรม. การแบ่งส่วนราชการ กรมสรรพากร พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร :
กรมสรรพากร, 2525.

— . "บันทึกสรุปเรื่องการจัดทำแผนอัตรากำลัง 3 ปี ปีงบประมาณ 2531-2533.
กรุงเทพมหานคร : กรมสรรพากร.

— . รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2530. กรุงเทพมหานคร : กรมสรรพากร,
2530.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. "ภาษีมูลค่าเพิ่มกับเศรษฐกิจไทย." เอกสารประกอบการประชุม
ประจำปี ของสมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย 19-20 ธันวาคม พ.ศ. 2530
(อัครสำเนา)

อุษณีย์ ธโนศวรรย์. "ปัญหาโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ภาคผนวก

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

พ.ศ. 2531

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531

เป็นปีที่ 43 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง เสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อ 6 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง พ.ศ. 2531"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากรกระทรวงการคลัง พ.ศ. 2525

มาตรา 4 ให้แบ่งส่วนราชการกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

- (1) สำนักเลขานุการกรม
- (2) กองกฎหมายและระเบียบ
- (3) กองกรรมวิธีแบบแสดงรายการภาษี
- (4) กองการเจ้าหน้าที่
- (5) กองคลัง

- (6) กองคดีภาษีอากร
- (7) กองตรวจภาษีอากร
- (8) กองนโยบายและแผน
- (9) กองบริหารงานกรรมวิธีแบบแสดงรายการภาษี
- (10) กองบริหารงานตรวจภาษีอากร
- (11) กองบริหารงานเร่งรัดภาษีอากรค้าง
- (12) กองปฏิบัติการกลาง
- (13) กองฝึกอบรม
- (14) กองภาษีหัก ณ ที่จ่ายและคืนภาษี
- (15) กองสืบสวนและประมวลหลักฐาน
- (16) กองอากรและพัสดุ
- (17) กองอุทธรณ์ภาษีอากร
- (18) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 1
- (19) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 2
- (20) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 3
- (21) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 4
- (22) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 5
- (23) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 6
- (24) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 7
- (25) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 8
- (26) สำนักงานสรรพากรเขต

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (1) สำนักงานสรรพากรจังหวัด
- (2) สำนักงานสรรพากรอำเภอ

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. จิตสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากงานฝึกอบรมของกรมสรรพากร ในฝ่ายฝึกอบรมกองการเจ้าหน้าที่ ได้มีข้อขัดข้องความรับผิดชอบ ตลอดจนปริมาณและคุณภาพของงานสูงมากขึ้น สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการกรมสรรพากรเสียใหม่ โดยยกฐานะฝ่ายฝึกอบรม กองการเจ้าหน้าที่ ขึ้นเป็นกองฝึกอบรม เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพงานในปัจจุบัน และเนื่องจากข้อ 6 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 กำหนดว่าการแบ่งส่วนราชการภายในกรมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. เล่ม 105 ตอนที่ 28 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2531)

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (Centralization)

- (1) สำนักงานเลขานุการกรม (Secretariat Office)
- (2) กองกฎหมายและระเบียบ (Legal & Regulations Division)
- (3) กองกรรมวิธีแบบแสดงรายการภาษี (Processing Division)
- (4) กองการเจ้าหน้าที่ (Personnel Division)
- (5) กองคลัง (Finance Division)
- (6) กองคดีภาษีอากร (Litigation Division)
- (7) กองตรวจภาษีอากร (Audit Operations Division)
- (8) กองนโยบายและแผน (Policy & Planning Division)
- (9) กองบริหารงานกรรมวิธีแบบแสดงรายการภาษี (Processing Management Division)
- (10) กองบริหารงานตรวจภาษีอากร (Audit Management Division)
- (11) กองบริหารงานเร่งรัดภาษีอากรค้าง (Delinquent Accounts Collection Management Division)
- (12) กองปฏิบัติการกลาง (Central Operations Division)
- (13) กองฝึกอบรม (Training Division)
- (14) กองภาษีหัก ณ ที่จ่ายและคืนภาษี (Withholding & Refund Division)
- (15) กองสืบสวนและประมวลหลักฐาน (Intelligence Division)
- (16) กองอากรและพัสดุ (Stamps & Facilities Division)
- (17) กองอุทธรณ์ภาษีอากร (Appeals Division)
- (18) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 1 (Area 1 Revenue Office)
- (19) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 2 (Area 2 Revenue Office)
- (20) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 3 (Area 3 Revenue Office)
- (21) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 4 (Area 4 Revenue Office)
- (22) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 5 (Area 5 Revenue Office)
- (23) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 6 (Area 6 Revenue Office)
- (24) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 7 (Area 7 Revenue Office)

(25) สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 8 (Area 8 Revenue Office)

(26) สำนักงานสรรพากรเขต (Regional Revenue Office)

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (Decentralization)

(1) สำนักงานสรรพากรจังหวัด (Provincial Revenue Office)

(2) สำนักงานสรรพากรอำเภอ (District Revenue Office)

ช.ร. 41

ทะเบียน การสำรวจ

อำเภอ...

ถนน...

ตำบล...

อำเภอ...

ลำดับที่	เลขที่บ้าน	รายชื่อผู้รับการสำรวจ	ชื่อสถานที่การค้า	ประเภทกิจการหรือที่อยู่อาศัย	การสำรวจ									หมายเหตุ		
					ครั้งที่ 1					ครั้งที่ 2					ครั้งที่ 3	
					สำรวจเมื่อเดือน ปี	ออกเงินได้หรือรายรับ	กำหนดรายรับเดือนละ	จำนวนสำรวจเมื่อเดือน ปี	ออกเงินได้หรือรายรับ	กำหนดรายรับเดือนละ	จำนวนสำรวจเมื่อเดือน ปี	ออกเงินได้หรือรายรับ	กำหนดรายรับเดือนละ		จำนวน	

แบบแจ้งรายจ่ายสำหรับผู้ประกอบการค้า

ภ.ก. 45

ข้อ 1. ชื่อผู้ประกอบการค้า _____ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ชื่อสถานการค้า _____ เลขทะเบียนการค้า

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

วันที่จดทะเบียนการค้า _____

ข้อ 2. สถานการค้าเลขที่ _____ ครอบคลุม/ ซอย _____ ถนน _____
ตำบล/ แขวง _____ อำเภอ/ เขต _____ จังหวัด _____
โทรศัพท์ _____ มีสาขา _____ แห่ง อยู่เลขที่ _____

ข้อ 3. ประเภทการค้า _____ ชนิด _____ รายการที่ประกอบการค้า _____

ข้อ 4. สำหรับระยะเวลาเดือน _____ พ.ศ. _____ ถึงเดือน _____ พ.ศ. _____

ข้อ 5. จำนวนวันที่ประกอบธุรกิจใน 1 เดือน _____ วัน ตั้งแต่เวลา _____ น. ถึง _____ น.

รายการรายจ่าย	รายจ่ายต่อเดือน (บาท)			
	เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	รวม
(1) ค่าวัตถุดิบหรือวัสดุที่ใช้				
(2) ค่าแรงงาน				
(3) ค่าน้ำ				
(4) ค่าไฟฟ้า				
(5) ค่าพลังงานอื่น เช่น น้ำมัน แก๊ส				
(6) วัสดุสิ้นเปลือง				
(7) ค่าพาหนะ ค่าขนส่ง				
(8) ค่าสิทธิต่าง ๆ ส่วนแบ่งหรือค่าเช่าที่ผู้ประกอบการค้าต้องจ่ายให้แก่เจ้าของสิ่งของที่ใช้				
(9) _____				
(10) _____				
(11) _____				
(12) _____				
(13) _____				
(14) _____				
(15) _____				
รวม				

ขอรับรองว่ารายจ่ายที่แสดงข้างต้นถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

ลงชื่อ _____ ผู้ประกอบการค้า
(_____)
ในฐานะเป็น _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ภาคผนวก ประเภทของภูมิการค้าจำแนกตามอัตราภาษี		
อัตราภาษี ปัจจุบัน	ผู้ประกอบการค้า	ประเภทการค้า
0.1	(1) ผู้ผลิตสินค้าให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ผลิตส่งออก (2) รับจ้างทำของให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ผลิตส่งออก	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก) ชนิด 2 ชนิด 3 (2) ประเภทสินค้า 4. ชนิด 1 การรับจ้างทำของ
0.5	ผู้รับจ้าง (รับขนระหว่างประเทศ)	ประเภทการค้า 8. การขนส่ง (ข)
1.0	(1) ผู้ส่งออก (แร่ดิบทุกแร่ตะกั่ว) (2) ผู้ผลิต (สินค้าเกษตรชนิดที่ 1-2-3)	(1) ประเภทสินค้า 1. ชนิด 8 (ก) (2) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก)
1.5	(1) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (สินค้าเกษตรชนิดที่ 3) (2) ผู้ขายทอดแรก (สมุดเอกสารสิ่งพิมพ์) (3) ผู้ส่งออก (ยางแผ่น) (4) ผู้ประกอบการกิจการ (โรงสี)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก) (2) ประเภทการค้า 1. ชนิด 6 (3) ประเภทการค้า 1. ชนิด 8 (ข) (4) ประเภทการค้า 2. ชนิด 1
2.0	(1) ผู้ส่งออก (พืชไร่ตามมาตรา 78 ทวิ) (2) ผู้ประกอบการกิจการ (กักตุนการ) (สำหรับรายรับส่วนที่ไม่เกิน 5,000 บาท) (3) ผู้รับจ้าง (รับขนคนโดยศุลกากรระหว่างประเทศ)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ง) (2) ประเภทการค้า 7. กักตุนการ (ง) (3) ประเภทการค้า 8. การขนส่ง (ก)
2.5	(1) ผู้ให้เช่า (สิ่งทอหัตถ์) (2) ผู้ประกอบการกิจการ (คลังสินค้า) (3) ผู้ประกอบการกิจการ (โรงรับจำนำ) (4) ผู้รับประกันภัย (ประกันชีวิต)	(1) ประเภทการค้า 5. การให้เช่าทรัพย์สิน ชนิด (2) ประเภทการค้า 6. คลังสินค้า (3) ประเภทการค้า 9. โรงรับจำนำ (4) ประเภทการค้า 13. ประกันภัย ชนิด 1
3.0	(1) ผู้ขายทอดทอด (ทองคำ เพชร) (2) ผู้รับจ้าง (ทำของ) (3) ผู้ประกอบการกิจการ (ธนาคาร) (4) ผู้รับประกันภัย (ประกันภัยอื่นนอกจากประกันชีวิต)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 7 (ก)(ข)(ค) (2) ประเภทการค้า 4. การรับจ้างทำของ ชนิด (3) ประเภทการค้า 12. ธนาคาร ชนิด 1 (ดอกเบี้ย ส่วนลด ฯลฯ) (4) ประเภทการค้า 13. ประกันภัย ชนิด 2
3.5	ผู้ขาย (สิ่งทอหัตถ์)	ประเภทการค้า 11. การค้าสิ่งทอหัตถ์
4.0	(1) ผู้ส่งออก (แร่ทุกชนิด เว้นแร่ดิบทุกแร่ตะกั่ว) (2) ผู้ประกอบการกิจการ (โรงเลื่อย)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 8 (ก) (2) ประเภทการค้า 2. ชนิด 2
5.0	(1) ผู้ผลิต (สินค้าเกษตรชนิดที่ 2) (2) ผู้ผลิต (ผ้าทอชนิด)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก) (2) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก)
5.5	นายหน้า ตัวแทน	ประเภทการค้า 10. นายหน้า ตัวแทน
7.0	ผู้ผลิต (เครื่องปรุงรส อาหาร เล็ก กางเกง ถุงเท้า ผ้า)	ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก)
7.5	ผู้ประกอบการกิจการ (กักตุนการ) (สำหรับรายรับส่วนที่ไม่เกิน 5,000 บาท)	ประเภทการค้า 7. กักตุนการ (ง)

ประเภทของภาษีการค้าจำแนกตามอัตราภาษี (ต่อ)

อัตราภาษี ปัจจุบัน	ผู้ประกอบการค้า	ประเภทการค้า
9.0	(1) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (สินค้าบุขีติ 1) (2) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (ตู้เย็น) (3) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (เครื่องนวด, เครื่องเป่า) (4) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (นาฬิกาพก, ข้อมือ, จั๋วเวลา) (5) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (โทรทัศน์, วิทยุ, เครื่องเล่นจานเสียง, เคนเทป) (6) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (กล้องถ่ายรูป, ฟิล์มถ่ายรูป) (7) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (พัดลม, เตาหีต)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 1 (ก) (2) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ก) (3) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ข) (4) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ค) (5) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ง) (6) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (จ) (7) ประเภทการค้า 1. ชนิด 3 (ก)
10.0	(1) ผู้ประกอบการกิจการ (อาบ อบ นวด) (2) ผู้ประกอบการกิจการ (โรงแรม) (3) ผู้ประกอบการกิจการ (ในหัดสับที่มีดนตรีวงเดียว)	(1) ประเภทการค้า 4. ชนิด 2 (2) ประเภทการค้า 7. โรงแรม (ข) (3) ประเภทการค้า 7. ภัตตาคาร (ก)
12.0	ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (รถจักรยานยนต์)	ประเภทการค้า 1. ชนิด 3 (ข)
15.0	(1) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (เครื่องดนตรี กล้องถ่ายรูป) (2) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (คอมพิวเตอร์) (3) ผู้ประกอบการกิจการ (ในหัดสับ) (4) ผู้ประกอบการกิจการ (ธนาคาร) (5) ผู้ประกอบการกิจการ (มหาวิทยาลัย)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (จ)(ฉ)(ซ) (2) ประเภทการค้า 1. ชนิด 3 (ก) (3) ประเภทการค้า 7. (ก) (4) ประเภทการค้า 12. ชนิด 2 กวโรจากกร แลกเปลี่ยนเงินตรา (5) ประเภทการค้า 14. มหาวิทยาลัย
20.0	(1) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (เครื่องไฟฟ้า) (2) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (นาฬิกา) (3) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (เครื่องสำอาง) (4) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต (เครื่องปรับอากาศชนิดมีเครื่องควบนึ่งตัว) (5) ผู้ประกอบการกิจการ (มหาวิทยาลัย)	(1) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ข) (2) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ค) (3) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ข) (4) ประเภทการค้า 1. ชนิด 2 (ก) (5) ประเภทการค้า 14. มหาวิทยาลัย
30.0	ผู้ผลิต (รถยนต์นั่งที่ใช้เครื่องยนต์สันดาป)	ประเภทการค้า 1. ชนิด 4 (ก) รถยนต์นั่ง
40.0	ผู้ผลิต (รถยนต์นั่งที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล) ผู้นำเข้า (รถยนต์นั่งที่ใช้เครื่องยนต์สันดาป)	ประเภทการค้า 1. ชนิด 4 (ข) รถยนต์นั่ง ประเภทการค้า 1. ชนิด 4 (ก) รถยนต์นั่ง
50.0	ผู้นำเข้า (รถยนต์นั่งที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล)	ประเภทการค้า 1. ชนิด 4 (ข) รถยนต์นั่ง

ที่มา : มาตติ นิติประวิทย์, ภาษีอากรบริการ, สรรพากรสาส์น ปีที่ 35 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนมิถุนายน 2531

หมายเหตุ : - นำตาลทราย น้ำตาลทรายดิบ หรือน้ำตาลดิบ ขายในราชอาณาจักรได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ 163) พ.ศ. 2530 สำหรับส่งออกนอกราชอาณาจักรได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามประกาศกระทรวงการคลัง
(ฉบับที่ 33) สำหรับการขายในปี 2530-2531 โปรดติดตามพระราชกฤษฎีกาและประกาศกระทรวงการคลังต่อไป
อัตราภาษีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละของรายรับ

ความเป็นมาและการเตรียมการ

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีประเภทใหม่สำหรับประเทศไทย แต่เป็นภาษีที่นำมาใช้อย่างได้ผลในหลาย ๆ ประเทศมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายที่มีขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใกล้เคียงกับประเทศไทย ด้วยความยอมรับภาษีมูลค่าเพิ่มของนานาอารยประเทศนี้เอง จึงเป็นข้อสนใจของรัฐบาลไทยชุดที่ผ่านมามากมายที่มีดำริที่จะให้ทำการศึกษาหาความเป็นไปได้และความเหมาะสมต่อการนำเอาระบบภาษีดังกล่าวมาใช้ในประเทศไทย

กระทรวงการคลัง ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดูแลด้านการภาษีอากร โดยตรงจึงได้รับมอบหมายให้ทำการศึกษาและพิจารณาความเป็นไปได้ในการนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ซึ่งจากผลการศึกษา ก็ได้ข้อสรุปว่าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย แต่โดยเหตุผลทางด้านสังคมและการเมืองเท่าที่ผ่านมามีข้อสงสัยว่ายังไม่อำนวยต่อลู่ทางที่จะนำข้อเสนอการนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้เข้าสู่การพิจารณาตัดสินใจของรัฐบาลจนกระทั่งเมื่อต้นปี พ.ศ. 2530 รัฐบาลในขณะนั้นได้เล็งเห็นความจำเป็นในการปรับโครงสร้างด้านภาษีอากรเพื่อสนองต่อเป้าหมายหลายประการ จึงได้มอบให้กระทรวงการคลังดำเนินการศึกษาและพิจารณาหาลู่ทางนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มที่เคยได้ศึกษาไว้มาใช้อย่างจริงจัง

แผนดำเนินการในขั้นแรก กระทรวงการคลังได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการเตรียมการบังคับใช้ภาษีมูลค่าเพิ่ม มีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธาน มีอธิบดีกรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ร่วมเป็นกรรมการ เพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางและบริหารการเตรียมการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนการกำหนดโครงสร้างการจัดเก็บ ควบคุม ติดตาม จนถึงขั้นประเมินผลการจัดเก็บ

นอกจากนี้ภายใต้คณะกรรมการชุดดังกล่าวยังมีคณะอนุกรรมการเพื่อทำการศึกษาเตรียมการในรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเฉพาะเรื่องอีก 6 ชุด ได้แก่ คณะอนุกรรมการโครงสร้างภาษีมูลค่าเพิ่ม คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ คณะอนุกรรมการบริหารการจัดเก็บ คณะอนุกรรมการเตรียมการด้านคอมพิวเตอร์ คณะอนุกรรมการเสริมสร้างความรู้แก่สาธารณชนและคณะอนุกรรมการฝึกอบรม โดยที่กรรมการแต่ละท่านเป็นผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ในกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านรวมทั้งผู้แทนจากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ธนาคารแห่งประเทศไทย และ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เข้าร่วมเป็นกรรมการในบางคณะกรรมการด้วย

สำหรับในส่วนของกรมสรรพากรในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ชุดหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการระบบจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางและวิธีการบริหารการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในระดับกรมในการนี้เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานแต่ละด้าน ยังได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาอีก 12 ชุด เพื่อรองรับแผนงานด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านระบบบัญชีและเอกสารหลักฐาน ด้านแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการกรรรมวิธีแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ในส่วนของการนำเข้าและส่งออก ด้านการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านระบบการตรวจสอบภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการคัดเลือกรายผิดปกติเพื่อการตรวจการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านภาษีอากรค้างในส่วนของการภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการกำหนดมาตรการพิเศษในช่วงเปลี่ยนแปลงสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการบริหารทั่วไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีมูลค่าเพิ่มและด้านการฝึกอบรมภาษีมูลค่าเพิ่ม

จากผลการศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และการเตรียมการในด้านต่าง ๆ ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ตลอดจนคณะทำงานชุดต่าง ๆ ดังกล่าวที่ได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลาพอสมควรนี้ กระทรวงการคลังจึงได้เสนอการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีจากระบบภาษีการค้าที่ใช้บังคับในปัจจุบัน และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้จัดเก็บแทนนี้ต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2532 ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติเห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอของกระทรวงการคลัง โดยกำหนดให้เตรียมการให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2532 และให้เริ่มมีผลใช้บังคับจัดเก็บตั้งแต่เดือนมกราคม 2533 เป็นต้นไป

เหตุผลและความจำเป็นในการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้บังคับในประเทศไทย

ประกอบด้วยเหตุผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเหตุผลเกี่ยวกับระบบภาษี
ปัจจุบัน

1. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

- (1) ระดับความเป็นอยู่ของประชาชนสูงเกินกว่าระดับของการเป็นประเทศล้าหลัง
- (2) อุตสาหกรรมการผลิตภายในประเทศได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว

- (3) แนวทางการพัฒนาประเทศเปลี่ยนไปจากเดิมที่มุ่งผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นมุ่งผลิตเพื่อการส่งออก
- (4) ความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงระบบภาษีอากรของไทยให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของการเข้าเป็นสมาชิกของความตกลงทั่วไปทางการค้าและภาษีศุลกากร (GATT)

2. ระบบภาษีอากรปัจจุบัน

- (1) รายได้จากภาษีศุลกากรมีแนวโน้มลดลง เพราะประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจากการมุ่งผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นการมุ่งผลิตเพื่อส่งออก จึงต้องจัดระบบศุลกากรให้เอื้ออำนวยต่อการส่งออกโดยลดหรือยกเลิกภาษีส่งออก
- (2) รายได้จากภาษีเงินได้ขยายตัวได้ไม่มากนัก เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น จำเป็นต้องมีการลดภาษีให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ไม่อาจเก็บภาษีในอัตราสูงเกินไปสำหรับเงินได้จากการลงทุน (ดอกเบี้ย, เงินปันผล) เพราะจะกระทบกระเทือนต่อการลงทุน ฯลฯ จึงไม่อาจหวังให้เป็นแหล่งรายได้สำคัญได้
- (3) รายได้จากภาษีการค้ามีแนวโน้มลดลง ซึ่งการลดลงของภาษีการค้าเป็นเครื่องบ่งบอกว่าภาษีการค้าไม่สามารถขยายตัวได้ทันกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและทำหน้าที่แสวงหารายได้ให้กับรัฐได้ดังเดิมแล้ว
- (4) โครงสร้างภาษีการค้าปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนและเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ปัญหาสำคัญของระบบภาษีการค้า

ประเทศไทยได้นำระบบภาษีการค้ามาใช้จัดเก็บเป็นครั้งแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 โดยจัดเก็บจากการขายสินค้าทุกชั้นตอน รวมทั้งการขายปลีกต่อมาปี พ.ศ. 2504 ได้มีการปรับปรุงหลักการจัดเก็บภาษีการค้าใหม่ โดยจัดเก็บจากการนำเข้า และการขาย เฉพาะขั้นตอนการผลิตเท่านั้น

โดยเหตุแห่งกาลเวลาและความเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ จึงทำให้
 ภาษีการค้าที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความไม่เหมาะสมหลายประการ

1. ภาวะภาษีซ้ำซ้อน เนื่องจากภาษีการค้าจัดเก็บจากรายรับ ซึ่งรวมถึงวัตถุดิบ สินค้า
 ชั้นกลาง และสินค้าทุน ทำให้ภาษีที่จัดเก็บจากขั้นตอนการผลิตขั้นแรก กลายเป็นฐานภาษีในขั้นตอน
 การผลิตขั้นถัดไป เป็นเหตุให้ต้นทุนการผลิตสูงเกินควร และเป็นอุปสรรคต่อการขยายการผลิต
 แม้จะได้มีการลดอัตราภาษีให้กับผลิตภัณฑ์ระหว่างผลิตที่ขายให้แก่ผู้ประกอบการก็เพียง
 การบรรเทาภาระภาษีเท่านั้น มิได้เป็นการจัดการซ้ำซ้อนแต่อย่างใด
2. ความสลับซับซ้อนและความยุ่งยากในการปฏิบัติ เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมาย
 ว่าด้วยภาษีการค้าสลับซับซ้อนและกระจายอยู่หลายที่ รวมทั้งภาษีการค้ามีอยู่หลายอัตรา ทำให้เกิด
 ความยุ่งยากในการบริหารภาษีและการปฏิบัติตามของผู้เสียภาษี
3. การบิดเบือนทางเศรษฐกิจ การมีภาษีหลายอัตราทำให้มีการบิดเบือนการใช้
 ทรัพยากรทั้งในด้านการผลิตและการบริโภค เพื่อใช้ประโยชน์จากโครงสร้างภาษีที่ไม่เสมอภาค
4. การบิดเบือนในการจัดรูปองค์กรธุรกิจ ความซ้ำซ้อนของภาระภาษีทำให้เกิดการ
 จูงใจให้มีการรวมตัวผลิตจนกระทั่งเป็นสินค้าสำเร็จรูปโดยผู้ผลิตรายเดียว เพื่อเลี่ยงภาษีโดยการ
 ลดจำนวนครั้งของการขายลง ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อโครงสร้างการผลิตและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา
 เศรษฐกิจ
5. ความไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งออก แม้ว่าสินค้าส่งออกจะได้รับการยกเว้นภาษี
 แต่ความซ้ำซ้อนของภาระภาษียังคงมีสะสมอยู่ในต้นทุนของสินค้า ทำให้ความสามารถในการแข่งขัน
 ของสินค้าไทยลดลง ซึ่งมีผลทำให้ไทยเสียเปรียบดุลการค้ามากกว่าที่ควรจะเป็น

ภาษีมูลค่าเพิ่มกับปัญหาได้อย่างไร

1. ขจัดปัญหาภาษีซ้ำซ้อน เพราะเป็นการจัดเก็บภาษีจากมูลค่าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิต
 จึงมีส่วนช่วยลดการรวมตัวผลิต จนกระทั่งเป็นสินค้าสำเร็จรูปโดยผู้ผลิตรายเดียว ซึ่งทำให้
 ขาดความชำนาญ (Spacialization) การผลิตไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
2. มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ เพราะใช้ครอบคลุมสินค้าบริการโดยทั่วไปทุกขั้นตอนการผลิต
 และจำหน่าย และใช้อัตราภาษีอัตราเดียวสำหรับสินค้าและบริการทุกขั้นตอน

3. เอื้ออำนวยต่อการลงทุน เพราะธุรกิจสามารถนำภาษีวัตถุดิบหรือภาษีสินค้าทุนที่เคยเสียไปแล้วไปหักออกจากภาษีที่ต้องนำส่งได้
4. เอื้ออำนวยต่อการส่งออก เพราะผู้ส่งออกจะได้รับคืนต้นทุนภาษีทั้งหมด ทำให้สินค้าส่งออกแข่งขันในต่างประเทศได้ดีขึ้น
5. มีกลไกป้องกันการหลบหนีภาษี เพราะหลักฐานแสดงรายการเสียภาษีของผู้เสียภาษียรายหนึ่งสำหรับการขายสินค้าชนิดใดจะถูกใช้ยืนยันการหักภาษีออกจากภาษีในส่วนของผู้ขายรายถัดไป

เค้าโครงภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย

1. ภาษีมูลค่าเพิ่ม คืออะไร

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีเก็บจากการขายทำนองเดียวกับภาษีการค้า แต่ภาษีมูลค่าเพิ่มเก็บเฉพาะจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนการผลิตและจำหน่าย เท่านั้น

คำว่า "มูลค่าเพิ่ม" นั้น คือ ผลต่างระหว่างราคาสินค้า หรือบริการที่ขายกับราคาสินค้าหรือบริการที่ซื้อมาใช้ในการผลิตหรือขายรวมถึงค่าใช้จ่ายในการขายและสินค้าทุนบางชนิดที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับกิจการ

2. ใครคือผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายประกอบด้วย ผู้ผลิต ผู้ให้บริการ ผู้ขายส่งและผู้ขายปลีก ตลอดจนผู้นำเข้าและผู้ส่งออก ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลใด ๆ ก็ตาม

3. เสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราเท่าใด

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้คือ ร้อยละ 10 สำหรับสินค้าหรือบริการทุกชนิด อัตรานี้รวมภาษีท้องถิ่นไว้ด้วยแล้ว

4. คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างไร

ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย จะต้องเรียกเก็บค่าภาษีอีกร้อยละ 10 ทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือบริการ ในขณะที่เดียวกันในตอนที่ยังซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ มาใช้ในกิจการของตนเอง ก็จะต้องจ่ายค่าภาษีร้อยละ 10 ให้ผู้ขายด้วย ฉะนั้นจึงคำนวณภาษีที่ต้องนำมาชำระต่อกรมสรรพากร ดังนี้

ภาษีที่ต้องชำระ = ภาษีจากการขายสินค้าหรือบริการ - ภาษีที่เสียไปในขณะซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ (รวมสินค้าทุนด้วย)

หากผลการคำนวณเป็นลบ (-) ก็มีสิทธิได้รับคืนภาษี

5. มีการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่นกรณีใดบ้าง

ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจะเป็นผู้อยู่นอกกระบวนการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อขายสินค้าหรือบริการจึงไม่ต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ และไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีผลก็คือ จะไม่ได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จ่ายไปในขณะที่ซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบมาใช้ในกิจการของตนแต่ให้นำภาษีที่ซื้อสินค้าและบริการไปถือเป็นต้นทุนของสินค้าและบริการได้ กรณีที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มที่สำคัญได้แก่ ผู้ประกอบการรายย่อยทุกประเภทที่มีรายรับต่ำกว่า 240,000 บาทต่อปี หรือสินค้าหรือบริการบางชนิด เช่น โรงพยาบาล สถานศึกษา กีฬาสัมครเล่น บริการวิชาชีพ กิจการสาธารณะกุศล ฯลฯ

6. ภาษีมูลค่าเพิ่มช่วยผู้ส่งออกอย่างไร

แม้ผู้ส่งออกจะมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มก็ตาม แต่จะกำหนดให้เสียในอัตราศูนย์ (Zero rate) แทนการเสียในอัตรปกติ ร้อยละ 10 ผลก็คือ ผู้ส่งออกนอกจากไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จากการส่งสินค้าหรือบริการออกไปขายต่างประเทศแล้ว ยังจะได้รับคืนภาษีที่เสียไปแล้วทั้งจำนวนอีกด้วย

7. มีกิจการใดที่เสียภาษีในลักษณะพิเศษหรือไม่

กิจการที่จะยังคงให้เสียภาษีในลักษณะพิเศษทำนองเดียวกับภาษีการค้าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้แก่ กิจการธนาคาร กิจการประกันภัย กิจการโรงรับจำนำ การค้าอสังหาริมทรัพย์ การค้าศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ เป็นต้น

การปฏิบัติในส่วนของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกับกรมสรรพากรในส่วนกลางให้จดทะเบียน ณ สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ ในส่วนภูมิภาคจดทะเบียน ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ วันแต่อำเภอเมืองให้จดทะเบียน ณ สำนักงานสรรพากรจังหวัด และอำเภอที่สรรพากรเขตพื้นที่ตั้งอยู่ให้จดทะเบียน ณ สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่

กรณีผู้ประกอบการมีสาขาหลายแห่ง ให้จดทะเบียน ณ ภูมิลำเนาของสำนักงานใหญ่แห่งเดียว แต่ต้องแสดงรายละเอียดของสาขาทั้งหมดในคำขอจดทะเบียนด้วย

2. การบันทึกรายการและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มต้องบันทึกรายการที่จำเป็นในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งจะต้องเก็บรักษาใบกำกับภาษี (Tax invoices) ที่ได้มาในตอนซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานว่าได้มีการเสียภาษีไปจำนวนหนึ่งแล้ว ขณะเดียวกันก็มีหน้าที่ออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือบริการของตน

การบันทึกรายการที่จำเป็นสำหรับผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มประกอบด้วยรายงาน ดังนี้

(1) รายงานแสดงรายได้จากการประกอบกิจการ (OUTPUT BOOK) ในกรณีของนิติบุคคล สามารถใช้บัญชีรายได้ที่จัดทำอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีเป็นรายงานแสดงรายได้จากการประกอบกิจการ (OUTPUT BOOK) แต่ให้เพิ่มรายการอีก 1 ช่อง คือภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหรือผู้รับบริการส่วนกรณีของบุคคลธรรมดา สามารถจัดทำได้ตามรายงานที่กรมสรรพากรกำหนดขึ้น

(2) รายงานแสดงเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระไว้แล้ว (INPUT BOOK) เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญของระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่แสดงว่าได้มีการชำระเงินภาษีไว้แล้วและนำไปหักจากภาษีที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ ผู้ประกอบการ จึงจำเป็นที่จะต้องทำรายงานตามแบบที่กรมสรรพากรกำหนดขึ้น และสามารถสอบย้อนกับใบกำกับภาษี (Tax invoice) ที่ได้รับจากการซื้อสินค้าหรือบริการเพื่อการประกอบกิจการ

(3) รายงานสินค้าและวัตถุดิบในครอบครอง เป็นรายงานที่ควบคุมที่ผลิตขึ้นหรือซื้อมา รวมทั้งวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิต ซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็มีหน้าที่ทำบัญชีมูลค่าและวัตถุดิบตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีอยู่แล้ว

3. การชำระภาษีและการยื่นแสดงรายการ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องนำส่งภาษีเป็นรายเดือนตามแบบ ภพ. 30 แต่การยื่นแบบแสดงรายการให้ยื่นทุกงวด 3 เดือน เรียกว่าแบบ ภพ. 31

การนำส่งภาษีเป็นรายเดือน หมายความว่า ในเดือนนั้นหากผู้ประกอบการมีภาษีที่เรียกเก็บจากการขายสินค้าหรือบริการ (OUTPUT TAX) มากกว่าภาษีที่ชำระไว้แล้วจากการซื้อสินค้าหรือบริการ (INPUT TAX) ก็จะต้องนำส่งภาษีจากผลต่างดังกล่าวตามแบบ ภพ. 30 และ

หากผู้ประกอบการมีภาษีที่เรียกเก็บจากการขายสินค้าหรือบริการ (OUTPUT TAX) น้อยกว่าภาษีที่ชำระไว้แล้วจากการซื้อสินค้าหรือบริการ (INPUT TAX) ก็ไม่ต้องนำส่งภาษีแต่อย่างใด และสามารถนำผลต่างไปรวมเป็น INPUT TAX ของเดือนถัดไปได้และเมื่อสิ้นงวด 3 เดือน ผู้ประกอบการจะต้องยื่นแบบ ภพ.31 เป็นการสรุปยอดภาษีในรอบ 3 เดือน ซึ่งหากผู้เสียภาษีมี INPUT TAX มากกว่า OUTPUT TAX จะขอคืนภาษีได้จากแบบแสดงรายการนี้

กรณีผู้ประกอบการมีสาขาหลายแห่งให้นำส่งภาษีเป็นรายสาขาตามแบบ ภพ.30 เช่นเดียวกับระบบภาษีการค้า แต่เมื่อสิ้นงวด 3 เดือน ให้สำนักงานใหญ่เป็นผู้ยื่น ภพ.31 (รวม OUTPUT TAX และ INPUT TAX ทั้งกิจการ) เพียงแห่งเดียว ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการคืนเงินภาษี

4. การคืนภาษี ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะมีสิทธิได้รับคืนภาษี ถ้าภาษีที่เสียไปแล้วในการซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ (รวมถึงสินค้าทุนด้วย) มาใช้ในกิจการของตน สูงกว่าภาษีจากการขายสินค้าหรือบริการ จะเห็นได้ว่า ในกรณีเป็นผู้ส่งออกจะอยู่ในฐานะได้รับคืนภาษีตลอดเวลา หรือในกรณีที่ผู้ประกอบการ ลงทุนซื้อสินค้าทุน หรือสต็อกสินค้า หรือวัตถุดิบไว้มากในงวดใด ในงวดนั้นก็จะมีสิทธิได้รับคืนภาษีเช่นกัน

ในการคืนภาษีผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่จำเป็นต้องยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมใด ๆ ในกรณีทั่วไป กรมสรรพากรจะคืนภาษีให้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 เดือน โดยอาจจะตรวจสอบภายหลัง ซึ่งหลักการดังกล่าวกรมสรรพากรถือว่าผู้เสียภาษีทุกรายกระทำการยื่นชำระภาษีและขอคืนภาษีโดยสุจริต และกรมสรรพากรมีเครื่องมือหลายประการที่จะทำการทดสอบการยื่นรายการเสียภาษีของผู้เสียภาษี รวมตลอดถึงการมีเจ้าหน้าที่ออกตรวจเยี่ยมเพื่อนำผู้เสียภาษีอย่างสม่ำเสมอ

5. การอุทธรณ์ ผู้เสียภาษีที่ไม่เห็นด้วยกับการประเมินของเจ้าพนักงาน มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินได้ การอุทธรณ์การประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มนี้แตกต่างไปจากวิธีปัจจุบันคือ เปิดโอกาสให้ผู้เสียภาษีสถิตยื่นคำคัดค้านการประเมินภาษีต่ออธิบดีกรมสรรพากรได้ก่อน หรือจะอุทธรณ์โดยตรงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ หากไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลโดยลำดับ

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม จะเป็นผู้อยู่นอกกระบวนการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อขายสินค้าและหรือบริการ ไปจึงไม่ต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อและไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีกับกรมสรรพากร ผลก็คือ ไม่ได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จ่ายไป ในขณะที่ซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบ มาใช้ในกิจการของตน

กรณีที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มมีดังนี้

1. ผู้ประกอบการรายย่อยที่มียอดขายต่ำกว่า 240,000 บาท ต่อปี
2. บริการที่จำเป็น
 - การคมนาคม ไม่รวมทางอากาศ
 - โรงพยาบาล และคลินิก
 - โรงเรียน
3. บริการที่เป็นสื่อวัฒนธรรม ได้แก่
 - กีฬาสัมครเล่น
 - บริการของห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์
4. บริการวิชาชีพและปัจจัยการผลิต ได้แก่
 - นักกฎหมาย นักบัญชี แพทย์
 - การให้บริการวิจัย และบริการทางวิชาการ
 - การให้บริการของนักร้อง นักแสดง นักแต่งเพลง นักแปล
 - ปัจจัยการผลิต ได้แก่ การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์
5. สินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าบางประเภท เช่น ของส่วนตัวที่เจ้าของนำมา
ใช้เอง
6. บริการอื่น ๆ ได้แก่
 - กิจการศาสนา และสาธารณกุศล
 - บริการขององค์การบริหาร และรัฐบาลท้องถิ่น

การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราศูนย์

ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราศูนย์ ยังเป็นผู้อยู่ในระบบการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่จะมีผลก็คือ นอกจากไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าและหรือบริการของตนแล้ว ยังจะได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในสินค้าหรือวัตถุดิบที่ซื้อมาด้วย

สินค้าและบริการที่จะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์มีดังนี้

1. สินค้าส่งออก
2. บริการให้คำปรึกษา การวิจัย ให้ผู้อยู่ต่างประเทศ
3. การขนส่งระหว่างประเทศทางอากาศ และทางเรือ เฉพาะกรณีที่ประเทศนั้นให้การปฏิบัติทำนองเดียวกันกับบริษัทของไทย
4. สินค้าและบริการที่อื่นที่จำหน่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ เช่น การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

เปรียบเทียบ "การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม" กับ "อัตราศูนย์"

ประเด็น	การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	อัตราศูนย์
1. การจดทะเบียน	ไม่ต้องจดทะเบียน	ต้องจดทะเบียน
2. การยื่นแบบแสดงรายการภาษี	ไม่ต้องยื่น	ต้องยื่น
3. การขอคืนภาษีในสินค้าที่ซื้อมา	ไม่สามารถขอคืน	สามารถขอคืนได้
4. ภาระภาษีมูลค่าเพิ่มในสินค้าที่ซื้อมา	มี	ไม่มี
5. ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องนำส่ง	ไม่มี	ไม่มี

เปรียบเทียบผลทางภาษีระหว่างผู้ได้รับยกเว้น ผู้เสียอัตราศูนย์ และผู้เสียอัตรากติ
กรณีซื้อสินค้าราคา 80 บาท ขายไปราคา 100 บาท อัตรากาษิมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10

	ราคา	ภาษี		
		กรณีเสีย อัตรากติ	กรณีเสีย อัตราศูนย์	กรณียกเว้น
ขาย	100	10	0	-
ซื้อ	80	8	8	8
ภาษีที่ต้องชำระเพิ่ม หรือที่ได้รับคืน	-	2	-8	ได้รับยกเว้น

สรุป ผู้เสียภาษีอัตราศูนย์ได้คืนภาษี 8 บาท

ผู้ได้รับอัตรากติวันยังมีภาระภาษีค้างอยู่ 8 บาท

การปรับปรุงในส่วนของกรมสรรพากรเพื่อรองรับภาษีมูลค่าเพิ่ม

เพื่อให้การบริหารการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมสรรพากรจึงมีการเตรียมการดังต่อไปนี้

1. เมื่อนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ งานจัดเก็บภาษีการค้าถูกยกเลิกไป จึงได้เตรียมแผนปรับปรุงในส่วนนี้เพื่อนำไปรองรับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่เพิ่มเติมเป็นจำนวนมาก คณะรัฐมนตรีจึงอนุมัติในหลักการให้อัตรากำลังเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเพิ่มเติมประมาณ 1,799 คน เจ้าหน้าที่เก่าที่ทำงานด้านภาษีการค้าและเจ้าหน้าที่ใหม่ จะเข้าไปเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. ปรับปรุงโครงสร้างสำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่และสำนักงานสรรพากรจังหวัด ให้สามารถรองรับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อให้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการบริการให้คำแนะนำแก่ผู้เสียภาษี และการติดต่อสื่อสารเพื่อข้อมูลระหว่างกัน

3. คณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการ ให้กรมสรรพากรขออนุมัติคณะกรรมการคอมพิวเตอร์ แห่งชาติ ในการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อนำมาใช้ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เชื่อมโยงกันได้ทั่วประเทศ

4. ดำเนินการจัดแผนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ทั่วประเทศไว้เสร็จสิ้นแล้ว โดยจะเริ่มจากสรรพากรจังหวัด และผู้ช่วยพร้อมกับสมุห์บัญชีบางอำเภอ ก่อน เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นแกนหลักในแต่ละจังหวัด หลังจากนั้นจะฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สรรพากรทั่วประเทศต่อไปซึ่งเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะออกไปแนะนำและฝึกอบรมผู้เสียภาษีในแต่ละจังหวัดต่อไป และเตรียมการทำงานในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม

5. กรมสรรพากร ได้จัดให้มีแผนประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ผู้เสียภาษีมีความพร้อมในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนตลอดไป จนกระทั่งถึงปลายปี พ.ศ. 2533

ในการเตรียมการดังกล่าวข้างต้น คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณให้กรมสรรพากร เพื่อใช้ในการดำเนินการประมาณ 480 ล้านบาท

อัตรากำลังปัจจุบันเปรียบเทียบกับปีก่อน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2530 กรมสรรพากรมีข้าราชการ 8,995 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 262 คน จำนวนอัตรากำลังเฉพาะข้าราชการกรมสรรพากรในรอบระยะเวลา 12 ปี ที่ผ่านมามีเปรียบเทียบเพิ่มลดได้ ดังนี้

ปีงบประมาณ	จำนวนข้าราชการ	เพิ่มหรือลดจากปีก่อน
2519	5,427	+116
2520	6,063	+636
2521	6,731	+668
2522	6,931	+200
2523	7,212	+281
2524	7,614	+402
2525	7,618	+ 4
2526	8,179	+561
2527	8,207	+ 28
2528	8,471	+264
2529	8,733	+262
2530	8,995	+262

เนื่องจากในปัจจุบัน กรมสรรพากรได้จัดระบบการบริหารงานบุคคล ตามหลักการจำแนกตำแหน่ง ดังนั้น สถิติแสดงอัตรากำลังกรมสรรพากร จึงได้จัดตามสายงานต่าง ๆ แต่ละสายแบ่งออกไปตามลำดับมาตรฐานของตำแหน่ง ส่วนลูกจ้างไม่ได้จัดระดับมาตรฐานกลางไว้ แต่ได้แบ่งออกเป็นลูกจ้างเงินงบประมาณ ลูกจ้างค่าใช้จ่ายภาษีบำรุงท้องถิ่น ตามตารางต่อไปนี้

อัตราค่าจ้างราชการจำแนกตามสายงานและระดับตำแหน่งในราชการบริหารส่วนกลาง

ปีงบประมาณ 2530

(ยกเว้นสำนักงานสรรพากรเขต 1-9)

รวม	1-3	2-4	3-5	4	5	6	7	8	9	10	ระดับ	สายงาน
158	156											พิมพ์ดีด
190	177			13	3							เจ้าหน้าที่ธุรการ
16	13			1								เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
9	7											คุมเครื่องคอมพิวเตอร์
37	31											เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
1	1											ช่างศิลป์
1	1											เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
1	1											เจ้าหน้าที่เสตคตีศศึกษา
25	19			6								เจ้าหน้าที่พัสดุ
700	650			50								เจ้าหน้าที่สรรพากร
26												เจ้าหน้าที่งานธุรการ
7												เจ้าหน้าที่งานการเงินและบัญชี
2												นายช่างศิลป์
1												เจ้าหน้าที่งานเสตคตีศศึกษา
4												เจ้าหน้าที่งานพัสดุ
59												เจ้าหน้าที่งานสรรพากร
9												ตรวจสอบภายใน
5												วิชากรเงินและบัญชี
46												ระบบงานคอมพิวเตอร์
1												บรรณารักษ์
62												วิชาการภาษี
48												เลขานุการและบริหารทั่วไป
152												การเจ้าหน้าที่
52												นิติกร
23												เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
9												เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ระบบงาน
19												เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม
3												นักประชาสัมพันธ์
60												นักวิชาการประจำระดับพื้นที่
154												นักวิชาการสรรพากร
701												เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ภาษี
27												เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี
8												บริหารงานธุรการ
6												บริหารงานการเงินและบัญชี
1												บริหารงานพัสดุ
67												บริหารงานประชาสัมพันธ์
4												บริหารงานสรรพากร
2900												นักบริหาร
1054												รวมทั้งสิ้น

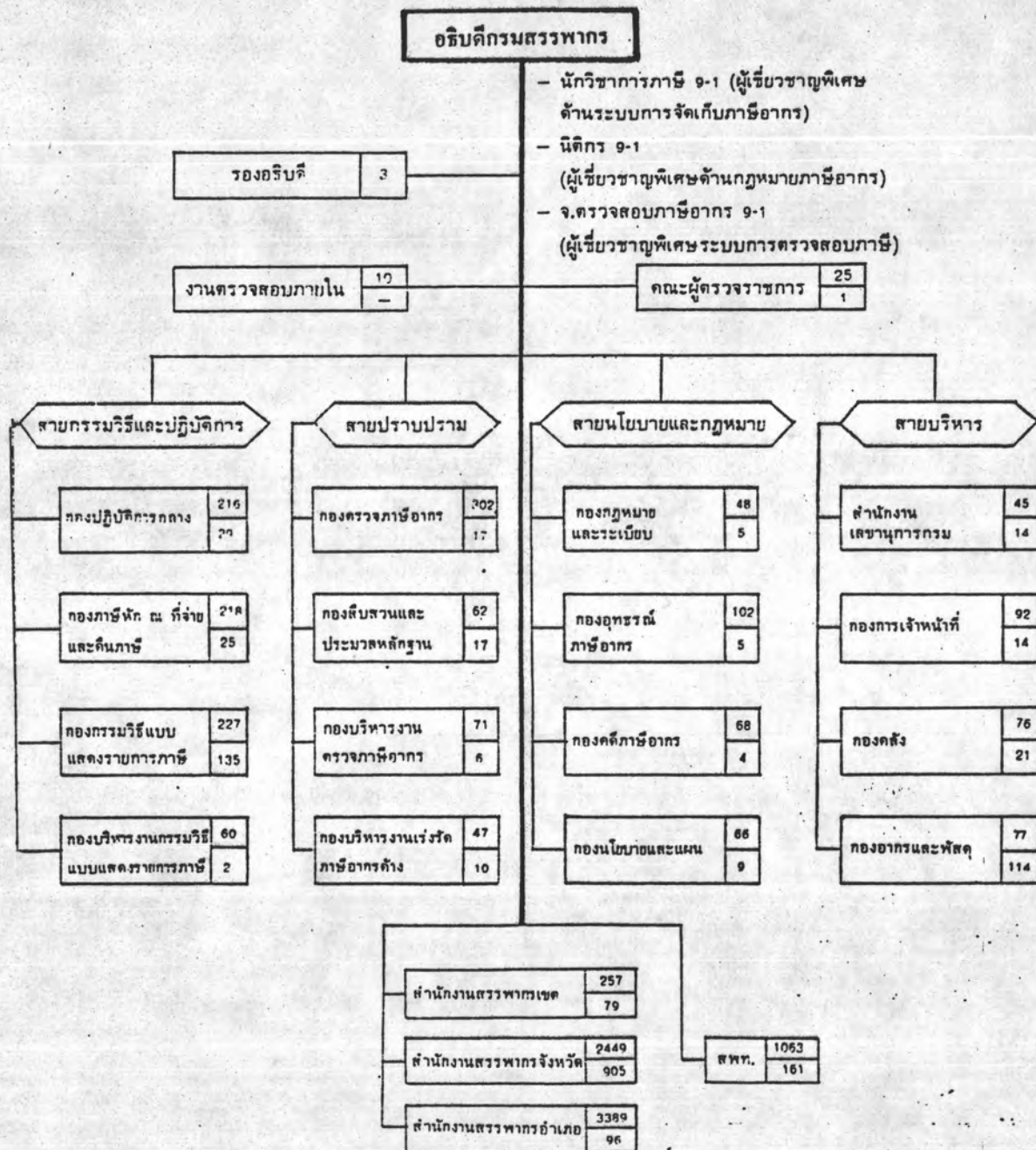
อัตรากำลัง ปี 2530

ในป้องกันกรมสรรพากรมีตำแหน่งข้าราชการ รวมทั้งสิ้น 8,995 ตำแหน่ง
ถูกจ้างประจำ 1,669 ตำแหน่ง รวม 10,664 ตำแหน่ง ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง	ระดับและจำนวน										รวม		
	10	9	8	7	6	5	4	3-5	2-4	1-3		รวม	สจ.
กรมสรรพากร	1	6	2	1	7	-	5	11	2	7	42	1	43
1. สำนักงานเลขานุการกรม			1	1	2	1	3	11	2	24	45	14	59
2. กองนโยบายและแผน			2	4	7	-	2	41	2	8	66	9	75
3. กองการเจ้าหน้าที่			1	5	7	-	3	44	3	29	92	14	106
4. กองคลัง			1	3	5	2	10	7	8	40	76	21	97
5. กองอากรและพัสดุ			1	2	5	4	16	-	7	42	77	114	191
6. กองกฎหมายและระเบียบ			2	5	4	-	1	29	-	7	48	5	53
7. กองยุทธศาสตร์ภาษีอากร			3	8	26	-	1	71	-	11	120	5	125
8. กองคดีภาษีอากร			1	5	7	-	1	45	-	9	68	4	72
9. กองบริหารงานกรมวิสัยแบบแสดงรายการภาษี			2	4	9	-	1	26	3	15	60	2	62
10. กองกรมวิสัยแบบแสดงรายการภาษี			2	4	8	8	6	40	18	141	227	135	362
11. กองภาษีหัก ณ ที่จ่ายและคืนภาษี			1	2	6	1	1	59	12	136	218	25	243
12. กองปฏิบัติการกลาง			1	3	11	3	13	40	16	129	216	29	245
13. กองบริหารงานตรวจภาษีอากร			2	4	13	-	2	36	1	13	71	6	77
14. กองตรวจภาษีอากร			1	8	50	-	1	156	11	73	302	17	319
15. กองสืบสวนและปราบปรามหลักฐาน			1	3	6	1	3	15	11	22	62	17	79
16. กองบริหารงานรังรัดภาษีอากรต่าง			2	4	6	-	3	21	3	8	47	10	57
17-24. สำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 1-8			8	34	130	8	24	519	-	340	1063	161	1224
25-33. สำนักงานสรรพากรเขต 1-9			9	18	36	27	-	76	3	88	257	79	336
รวมส่วนกลาง	1	6	43	116	345	55	96	1245	102	1142	3157	668	3825
ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค													
1. สำนักงานสรรพากรกรุงเทพมหานคร			1	5	12	2	4	45	6	51	126	82	208
2. สำนักงานสรรพากรอำเภอ (เขต) ใน กทม.			-	11	22	8	38	93	32	263	467	91	558
3. สำนักงานสรรพากรจังหวัด 72 จังหวัด			30	102	216	166	201	989	100	499	2323	823	3146
4. สำนักงานสรรพากรอำเภอและกิ่งอำเภอ			-	2	181	149	216	623	3	1748	2922	5	2927
รวมส่วนภูมิภาค			31	120	431	345	459	1750	141	2561	5838	1001	6839
รวมทั้งกรม	1	6	74	238	776	400	555	2959	243	3703	8995	1669	10664

หมายเหตุ อัตรากำลังนี้ยังไม่รวมของ สทท. ทหารใหญ่ และ สทท. บางส่วนด้วย

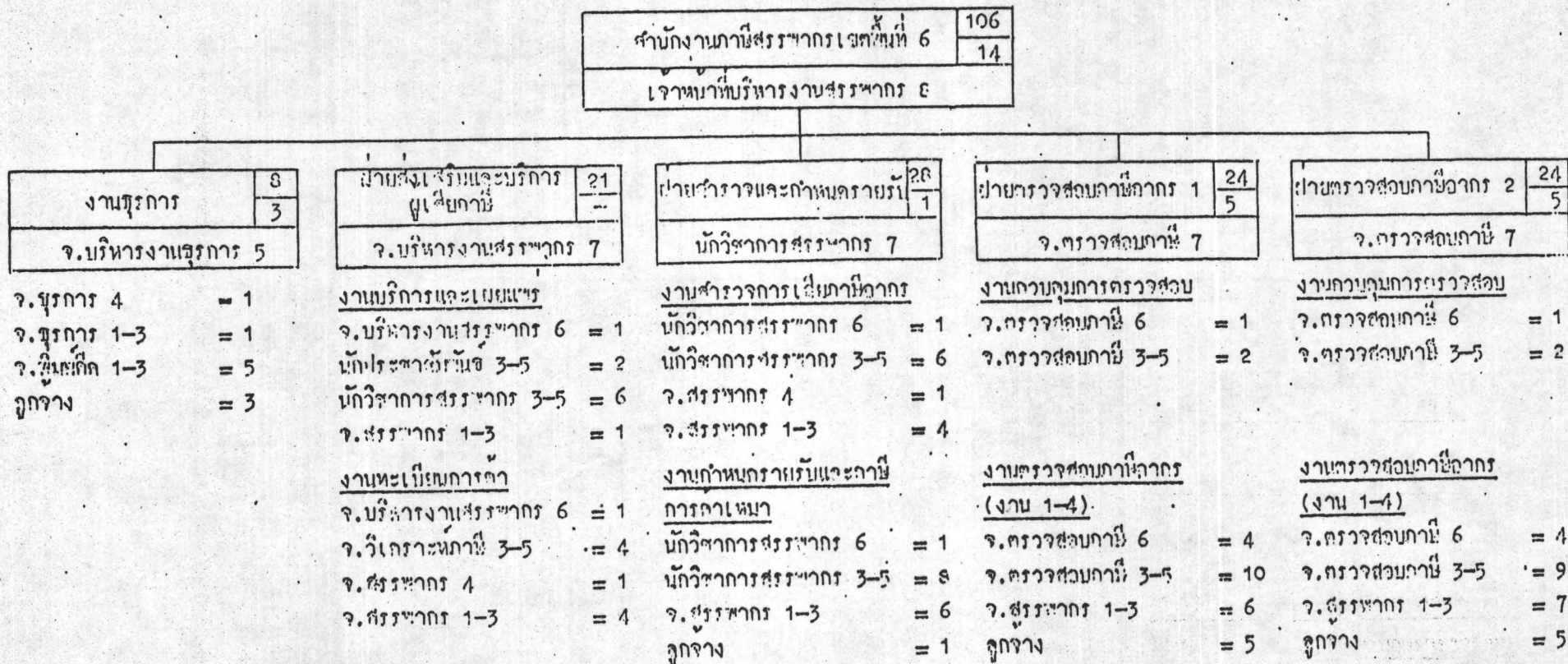
แผนภูมิแสดงโครงสร้างและอัตรากำลังของกรมสรรพากร ปี 2530

ระดับ	10	9	8	7	6	5	4	3-5	2-4	1-3	รวม	สจ.	รวม
จำนวน	1	6	74	238	776	400	555	2999	243	3703	8995	1669	10664

(ตัวอย่างอัตราค่าจ้างแต่ละสห. เช่นสห. 6)

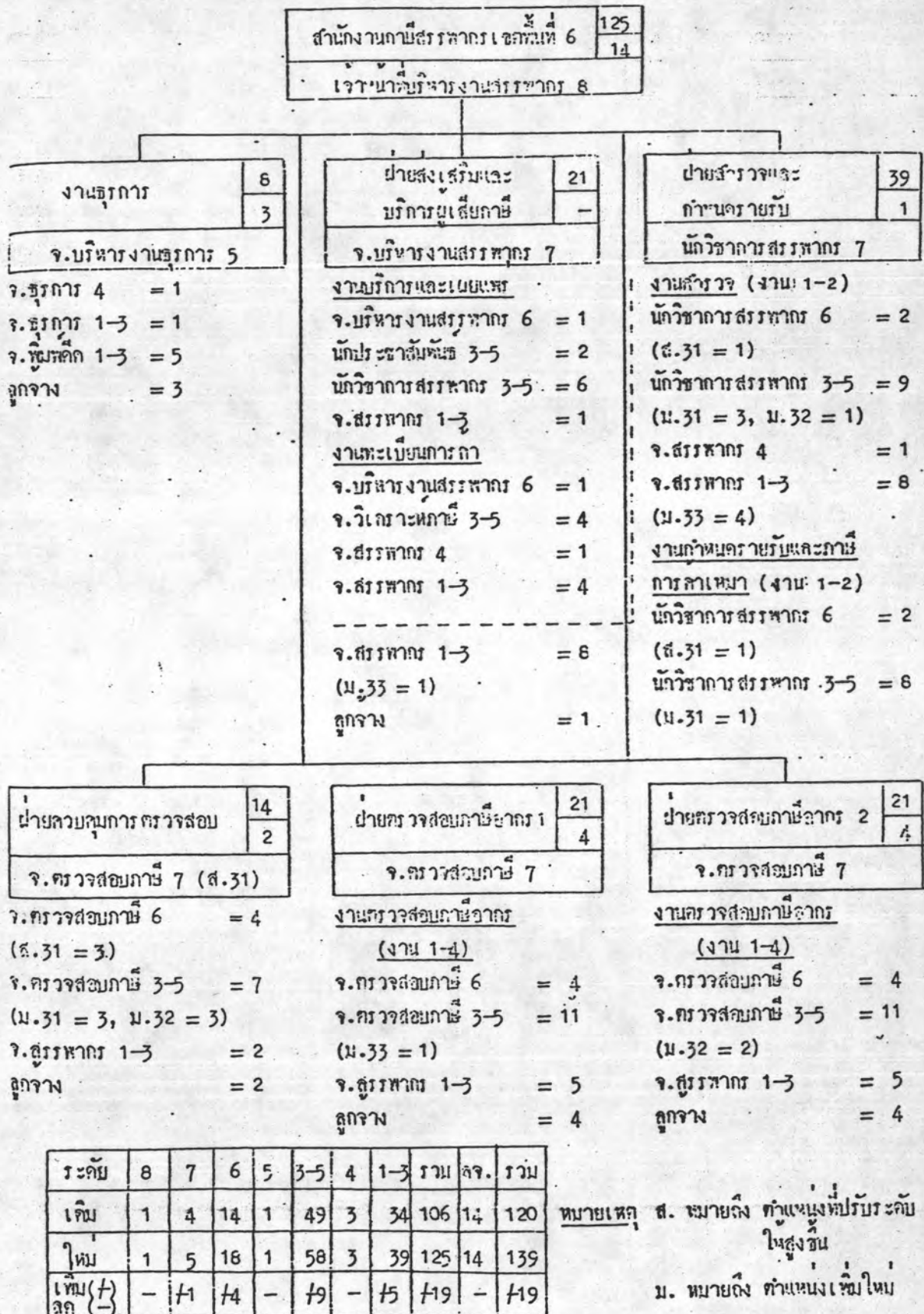
แผนภูมิแสดงโครงสร้างและกรวมอัตราค่าจ้างเดิม

หมายเหตุ : อัตราค่าจ้างของแต่ละสห. มีจำนวนไม่เท่ากัน
แต่มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

ระดับ	๘	7	6	5	3-5	4	2-4	1-3	รวม	จ.จ.	รวม
จำนวน	1	4	14	1	49	3	-	34	106	14	120

แบบบัญชีแสดงโครงสร้างและกรอบอัตราค่าจ้างปี 2531 - 2533

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของสำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่ 1-8

1. ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสพท. 1-8
2. ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสพท. 1-8
3. ปัญหาและอุปสรรคในงานของท่านมีสาเหตุมาจากอะไร
4. ในความคิดของท่านอะไรคือแนวทางในการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในงานของท่าน
5. ในความคิดของท่านอะไรคือแนวทางในการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานจัดเก็บภาษีของสพท. 1-8

ประวัติผู้เขียน

น.ส. อิลชิลลา วรณะลี เกิดเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2503 กรุงเทพมหานคร สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษาแผนกวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสสะเวียร์คอนแวนต์ สำเร็จการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิต (บริหารงานคลัง) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2524 ทำงานครั้งแรกในตำแหน่งเลขานุการของผู้จัดการฝ่ายบุคคลกลาง บริษัทมาบุญครองอบพีชและไซโล (โครงการมาบุญครองเซ็นเตอร์) เริ่มรับราชการครั้งแรกที่งานบัญชีสถิติและรายงานฝ่ายควบคุมการปฏิบัติงานอำเภอ สำนักงานสรรพากรกรุงเทพมหานครเมื่อปี 2528 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนักวิชาการสรรพากร 4 ฝ่ายสำรวจและกำหนดรายรับ สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ 7 กรมสรรพากร